

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. An, & quanod Ecclesia succedere possit Clericis ab intestaro
decedentibus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

convertere, quæ ad usum, vel nihil, vel minus necessarium, legata fuerunt.

Mortuo tamen executore non transit ad heredem executoris officium executionis, prout colligitur ex cap. cit. 2. §. sane h. t. in §. cum electa sit ad hoc inducitur personæ, quamvis transeat, quoad obligationes, si quas contraxit malè exequendo, ob damnum illatum v. g. quòd si tamen executor sub nomine dignitatis, seu officij sit constitutus, Præ-

positus v. g. Ecclesiæ Cathedralis, Custos Ecclesiæ Collegiatæ &c. transit ad successorem in dignitate &c. nisi ex circumstantijs colligatur personæ, non dignitati commissam executionem, neque enim transit ad successorem executionis, si sub nomine proprio v. g. vel sub nomine personæ commissio executionis alicui demandata sit, ob rationem paulò ante allatam.

TITVLVS XXVII.

DE SUCCESSIONIBUS AB INTESTATO.

SECTIO II.

De successione ab intestato Ecclesia in bonis Clericorum:

§. I.

An, & quando Ecclesia succedere possit Clericis ab intestato decedentibus?

SI Clericus non habeat consanguineos, qui iure cognationis ei ab intestato succedere possint, & ipse intestatus moriatur, Altare seu Ecclesia, cui servivit tempore mortis, succedit in bonis ejus propriis, & patrimonialibus, prout habetur in cap. t. h. t. junctâ Glossâ, quia Ecclesia talis habetur beneficiatò loco uxoris, & consequenter, sicuti vir, & uxor sibi invicem succedunt, si alterutra pars, deficientibus aliis consanguineis.

Quòd duplici modò deferri possit ad aliquem hæreditas, ex Testamento scilicet, si in Testamento hæres scriptus, vel nominatus fuit, & ab intestato, quando defuncto sine Testamento, vel sine legitimo Testamento, ex legis dispositione succedit alius, certum est. De hac successione ab intestato multa disputant Civilistæ, apud quos ea videri possunt, & quia, quæ Author Methodi Sect. hujus tituli §. 1. 2. 3. & 4. habentur, fufius & rectius à Civilistis peruntur, & Clericis quoad bona patrimonialia, ac propria eodem modo succeditur ab intestato quo modo laicis, relinquendo Civilistis sectionis 1. & horum §. materiam, sit.

☉(o)☉

neis, ab intestato ex legis dispositione successuris, moriatur, ita suo beneficiato succedit etiam altare, vel Ecclesia, cui servivit: & quamvis Patronus liberto, quem à servitute manumisit, si absque liberis sic moriatur, succedat. *Sed non sra instit. de success. libere.* nihil tamen de bonis illis sibi vindicare potest patronus, aut ab intestato succedere, si talis manumissus ad sacros ordines promotus fuerit.

§. II.

An, & quâ ratione testamentum, vel alia dispositio ad pias causas, aut donatio excludat successionem ab intestato?

EXcludere dispositionem talem; vel donationem, si sufficienter probata fuerit, successionem ab intestato *ex cap. Cum dilectus s. h. t. pater;* cum enim per dispositionem talem (quamvis ea per verba tantum enunciativa, quæ consensum loquentis in piam causam saltem incidenter indicent, habeatur) aut donationem, piam causæ jam jus in bonis talibus acquisitum sit, consequenter quoad hæc bona dari non potest successio ab intestato, quæ tantum ea bona afficit, de quibus à vivente, vel moriente nulla facta fuit dispositio.

§. III.

An, & qualiter succedat monasterium, vel ordo religiosus, in bonis sui professi?

Casu quo religionem professus de bonis suis ante professionem nihil disposuit, & religio talis non sit capax successionis, tum omnia bona illius facta

professione, ad hæredes illius ab intestato statim devolvuntur, penitus ac si mortem naturalem obiisset, cum tunc ille per professionem factam se pro omni futurum rerum dominio, non autem non sit capax successionis, consequenter omnia illius bona, & quæ domino careant, ad hæredes ab intestato statim transibunt, si verò capax successionis sit capax, transibunt ad omnia sui professi bona, professionis etiam, velut ab intestato mortui, non jure hæreditatis, cum proprietas sit religio, sed jure acquisitionis naturalis (qui enim se Deo mancipat, etiam omnia sua bona una secum successorie, non mundo, sed Deo decata) excepta legitima, si quæ sit suis, aut aliis descendentibus, vel ascendentibus relinquere debeat, etiam post professionem factam, habuendo eam inter illos, quibus relinquenda est, disponere potest. *Contra que mulier 9. §. Sed si persona capax 9. 3. non quidem, ut Dominus, administrator à jure constitutus ad effectum.*

§. IV.

Alia quedam circa successionem ordinis religiosi in bonis sui professi resolvuntur.

Primò probabilius est, quod non monacho hæreditas, sive ex testamento, sive ab intestato deferatur, sed mediatè acquiratur Monasterio, non sit opus aditione monachi, eam acquirendam, cum enim voluntatem suam circa acquirenda talia Monasterium detulerit religiosus, et